

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто пошти, шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зл.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і домір.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зл., Німеччині 7-50 зл.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бос-
гарії 7-50 зл., Австрії 7-50 зл.,
Зінна адреса 1 зл.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Присуд на Степана Нича скасований.

У справі Степана Нича, що у свій час був засуджений на 8 літ в'язниці за помах на коміса-
ра Песельчука присуд скасований. Касація

внесив д-р В. Старосольський; доля відбудеться
нова розправа, покищо невідомо.

Атентат на Постишева?

„Манджурський Вістник“, який виходить
у Харбіні, з числа з 23. грудня м. р. приніс таку
вістку про атентат на Постишева:

„Згідно з вістками з Харкова, чоловік,
який виконав атентат на Постишева, був вій-
ськовий. Відбулося це в 11. год. вечором близь-

ко Картовецького Саду. Атентатник кинув ручну
гранату, яка впала в зад автомобіля, однак не
ушкодила його. Не зважаючи на те, що парк
і всю околицю негайно обставлено військом,
атентатника не зловили. Факт атентату, радян-
ська влада скриває старанно.“

Революційний фермент у Франції.

БУРХЛИВЕ ЗАСІДАННЯ ПАРЛЯМЕНТУ.

На засіданні палати депутатів, що зача-
лося в год. 3. попоз. прем'єр Даладіє відчитав
урядову декларацію, в якій покликався на ріж-
ні засоби, якими уряд хоче перевести санацию
внутрішніх відносин. Зажадав створення комі-
сії, яка перевела би доповідження в афері, зв'я-
заній з особою Стависького.

Підчас відчитування декларації прем'єрові
перебивали окликами й співали опозиційні
посли, так що він мусів перервати засідання.
Між послами заносилося навіть на бійку.

Коли прем'єр нарешті скінчив і урядове
внесення прийнято більшістю голосів, розпо-
чалася бурхлива дискусія, в якій развраз прихо-
див до конфлікту і бул. Виступили прийнято
м. і внесення на довіру урядові 302 голосами
проти 204. Підчас промови соціалістичного
деп. Бюма вибухла знову велика буча. Кому-
ністи кричали: Хай живе Радянщина! і затягли
комуністичні гими. Цілі групи послів грози-
ли собі кулаками і скакали до очей. Вкінці рі-
шено відложити засідання до четверга.

ГРІЗНІ ВУЛИЧНІ ЗАВОРУШЕННЯ.

У зв'язку з заповідженнями на вівторок демон-
страції наказано поліції гостро поготівляти.
Площу перед ратушею обставлено заадагеліть
поліцією і республіканською гвардією, щоби
не пустити туди демонстрантів. В год. 18 в ріж-
них точках міста розпочалися демонстрації.

ПАРИЖ, 7. II. ПАТ. На основі інформацій
поліції хід вуличних заворушень був такий:

В год. 19.40 даї тисячки членів „Круа де
Фе“ (Боевого Хреста) перервали кордон полі-
ції в околиці палати депутатів, однак полі-
ція їх відкинула. Те саме сталося з тисячами
демонстрантів на площі Магдалини.

В год. 20.30 похід, зложений з комбатантів
і членів „Боевого Хреста“, числом 6-000 осіб
поплив на Кур де Рен в сторону площі Ету-
аль. Стрінувшись з заставою поліції, змінили
напрямок і рушили в сторону площі Згоди. В тій
самій порі група „патріотичної молоді“, від-
терта на Кс д'Орсей, задержала на вул. Дю Бак
три автобуси і перевернула. Одночасно були
демонстрації в інших сторонах.

На вулиці Сольєрфінно прийшло до сутичок
між демонстрантами і поліцією. Кількох ране-

них перевезено до шпиталю. Директор міської
поліції ранений в голову. На площі Згоди
прийшло теж до кривавих сутичок. Падали
стріли, наслідком чого багато осіб ранених. В
год. 21.30 крізь великі бульвари перейшли два
походи: один з комбатантів, другий комуні-
стичний, очевидно з окликами та співами. До
поважних сутичок прийшло на Елізейських по-
лях і на Кур де Рен. На площі Згоди повтори-
лися демонстрації і сутички з поліцією. На вул.
Ріволі перевернено ліхтарні, лавки і дерева, які
кинено на їздю.

В год. 22 курші піхоти розташовано перед
бурбоносською палатою. В міністерстві маринар-
ки вибито шибки. Описля демонстранти пробу-
вали сконцентрувати свої сили і дістатися в о-
колицю палати депутатів, міністерства
внутрішніх справ і елізейської палати. Най-
грізніші сутички були на площі Згоди, де полі-
ція і республіканська гвардія мусіла кілька разів
шаржувати, наслідком чого багато осіб ране-
нено. В домі здоровля для поліції найшлося
90 ранених поліцейських. Біля палати депутатів
військо стріляло зі скорострілів. Воякам зведе-
но стріляти вгору. Кулі дісталися до готелю
Крільон, де згинула одна покоївка.

ТРОХИ СТАТИСТИКИ.

Заворушення на вулицях Парижа тривали
до рана. Взяло в них участь біля 60.000 осіб. З
урядового боку пушено в рух крім війська
10.000 поліцаїв.

Часописи подають число вбитих і помер-
ших від ран на 30 осіб, число ранених перехо-
дить пів тисячки осіб. В поліційній клініці на-
ходиться 200 поліцаїв, що мають пошкоджені
руки ножицями до голення і кухонними но-
жами.

Подібні заворушення відбулися тогож ве-
чора в деяких провінціальних містах.

Вчіть своїх дітей ощадності

подбайте для них за пушку —

і книжку ощадності

Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Державне а не краєве громадянство.

БЕРЛІН, 7. 2. ПАТ. Міністр внутрішніх
справ Фрік видав на основі закону про органі-
зацію республіки розпорядок, яким внесено дер-
жавне громадянство союзних країв. Відтепер в
німці німецьке державне громадянство. На бу-
дуче краєві уряди обов'язані оголошувати всікі

рішення, що входять в обсяг закону про держав-
ну приналежність, в імені і з доручення респуб-
ліки, причім громадянство німецької держави
можна надавати тільки за згодою міністерства
внутрішніх справ.

Бунт совітської флотії.

Яновські щоденники повідомляють про бунт,
що відбув в одному совітському латувському
вільні, стаціонарному в Мугені біля Благо-
воєнська. Вояки цього вільні відмовилися
слушати своїх старшів, це принустило ГПУ опер-
тивно інтервенувати й арештувати 60 повстанців.

ків бунту. На у свою чергу виникло серед вій-
ська ще грізніше реакцію. Команда карних від-
ділів ГПУ побоюється надто радикально діяв-
вати бунт масовим розстрілом чільних повстан-
ців бунту. Со не могло виникнути саботажні
акти в боту вояків на літаках латувського авіації.

В.П. Передплатників і Читачів „Діла“

прохаємо не забути
вирівняти задеглости і впла-
тити передплату ЗГОРИ
за час до кінця червня ц. р.
щоби взяти участь

у першому і другому ЛЬОСУВАННІ „ДІЛА“

АТАКИ

проти польсько-німецького
пакту.

З посольських промов на останньому засіданні
сойму.

На вчорашньому засіданні сойму на увагу
заслужують атаки, з якими ріжні промови
виступили проти польсько-німецького порозу-
міння. В першу чергу представник жидівського
кола пос Тон, протестуючи проти пересліду-
вання жидів у Німеччині та дякуючи польсько-
му урядові за моральну підтримку на міжна-
родній арені, висловив „поважний сумнів, чи
німецький уряд заслугує на те довіря, яке тре-
ба мати при закінчуванні кожного договору“.
Пос Тон „перестерігає міродаїній уникнути в
Польщі перед переговорами про торговельну
умову з Німеччиною і поручає обережність,
щоби Польща не стала частиною Миттєлєвро-
пи“. (Ціла решта промови посла Тона
була присвячена з'ясуванню важкої ситуації
жидів у Польщі та критичній польської політики
супроти жидів).

Черговим промовцем, що в ту саму закор-
донно-політичну струну вдарив, був посол Ст.
Спронський з ендеї. Він звертав увагу, що
цілком німецької політики Гітлера є відірватися
від Версалу. „Ми не годимося до співпраці в
такій акції“. Жалівся теж промовець, що Поль-
ща допомагає Німеччині „відвертатися задом
до Женев“. Вкінці перестерігав польську за-
кордонну політику, щоби її гра з німцями не
закінчилася так, як недавній польсько-німець-
кий футбольний матч у Берліні: в останній хви-
ліні з вислідом 1:0 у користь Німеччини.

Третім союзником у тому фронті проти
польсько-німецького порозуміння був посол
Чапінський (ППС), який при цій нагоді заде-
нуційовав німців у Польщі, польських грома-
дян, що вони ведуть „рішучу гітлерівську по-
літику“. П. Чапінський вважає, що пакт поль-
сько-німецький дає німцям свободу рухів на
іншим полі (аншлюс), ослаблює польсько-фран-
цузький союз і що — „викликає сумніви в Со-
вїтах“. Таким робом п. Чапінський виступив
як оборонець польсько-совітської приязні, а
щоби скріпити враження своїх слів — покли-
кався на „неприхильний візук“ польсько-нім.
порозуміння у держав Малої Антанті. Поль-
ща, мовляв, пробує ввійти в бльок ревізіоні-
стичних фашистських держав: Італія, Німеч-
чина, Мадящина, — але це не є реальна полі-
тика.

Пангадуємо, що зараз у першій оцінці
значення польсько-німецького пакту ми пред-
сказали, що виступатимуть проти нього жити.
політики й польські ендеки.

Промова голови Українського Клубу посла д-ра Дмитра Левицького, на пленумі сойму при генеральній дебаті 6. лютого 1934.

Другий факт, який слід ствердити, не те, що українське громадянство лише у малій мірі є відповідальне за теперішній стан польсько-українських відносин, а головна відповідальність за ті відносини паде на польське громадянство і польський уряд. Не ми, але ви, панове, є фактичними господарями держави. Ми не мали і не маємо ніякого впливу на нормування відносин у державі. Ви були не лише підметом, але і творцями прилюдного права і суспільного ладу, ми були лише предметом. Спершу звинувачували ви нас — українських послів — що підбурюємо нарід, що український нарід спокійний, але його бунтуємо. Ви казали, що понад нами ми головами підете і зможете оправдати мого українського народу. З повним спокоєм ми чекали на таке полагодження справи. Ми не стільки патріоти, щоби бажати добра своєму народові без огляду на свої особи, тим більше, що й становище посла в нинішніх часах не є таке почесне, ані рентовне, щоби його конструкційно триматися та й атмосфера праці на території союму є для українського посла дуже важка. Вправді польський уряд перейшов над українськими послами до денного порядку, але за той час не лише не заспокоїв оправданих домаг українського народу, але навіть відібрав його львинну частину тих національних надбань, які українці добули у тяжкій боротьбі за часті Аустрії. Колиж деякі українські групи, та особа во молодь, невдоволена з того стану річей, почала боротьбу нелегальними засобами, ви нове, зробили відповідальним за цей рід боротьби ціле українське громадянство, дарма, що всі українські політичні партії осудили і тут союми і в краю такі методи боротьби. Пам'ятаючи поставили тезу: „спершу втихомирения, потім реформи“. Щоби протиставитися актам розтуплення молоді, які приносять таку велику шкоду українському народові та які без хісна віддають велику частину молоді — того найбільшого скарбу кожного народу — на жертвенне самопожертвування ми проголосили тезу конструктивної праці усіх діянь для добра народу і то в межі легальної політичної боротьби. Правда, тою конструктивною працею кладемо трівкі підвалини під будову національної будівлі, помаленьку але систематично розвиваємо власними силами нашу культуру і наше національне господарство. Але що ж бачить наша молодь? Вона бачить, що цюмо природному розвиткові держави ставить щораз сильніші перешкоди, вона бачить, що з 3.500 народніх українських шкіл стало лише 125, що в рештках українських гімназій панує не український, а польський дух, що всупереч постанові союму не лише нема українського університету, але нашої молоді не приймають навіть до польських університетів і високих шкіл, утруднюють їй виїзд за кордон та майже унеможливають нострифікацію в границьних студій. Наша молодь бачить, що її не приймають до урядів, що вона позбавлена часті статів праці, вона бачить, що роблять їй перешкоди у вільних професіях, навіть у торговельно-промисл., а наші кооперативи, які нарід збудував з таким великим трудом і з такими жертвами, в яких наша молодь могла би найти працю, стоять під загрозою нового кооперативного закону і їх доля залежатиме від одного посягання пера міністра. Вона бачить далі, що український нарід хотять з кожним днем зіпхнути до щораз більше підрядної ролі, що але намагаються пляново відсунути етнографічні українські границі на кількадесяті кілометрів на захід. У східній Холмщині живе 212.000 українців. Їх національна свідомість є така велика, що при правильно переведених виборах у 1922 р. вибрано там аж 4 послів українців, а сьогодні не признають їм там навіть їх української національності. Там нема ні одної української школи, навіть наука релігії відбувається в польській мові. Цей сам стан панує на Поліссі, де живе до 750.000 українців, які в 1922 р. вибрані своїх 2 послів-українців. Щоби посунути етнографічну границю до Сяну, ширяться серед землеків москвофільство та православ'я, ширяться серед відрубний місцевий говір, а навіть ведеться пе-

реговори, щоб створити там окрему єпископську дієцезію а єпископом-помісником, який підлягав би владі польських єпископів. Наша молодь бачить даліше, що адміністративні методи, які мають цілковито пристосувати українців до польської державності, не лише не поправляють становища українців, але його ще раз погіршують.

Від 1922 до 1928 року, коли українське населення на Волині здобуло при виборах всі належні йому мандати і мало незалежних послів, були там як-так нормальні відносини. Від 1928 р. коли українців Волині заступають майже з владою польські, що належать до Безпартійного Блоку, стан посідання українців під правлінням воєводи Юзефського з дня на день корчиться. Майже цілковито знищено там усі легальні культурні і господарські українські установи. У превентивних в'язницях не сиділо досі ще ніколи так багато української молоді, як з останніх часів. І та молодь бачить незрозумілий для нас усіх факт, що побіч з винуватими сидить значно більша частина невинних, ба навіть відомих з того, що вони не солідаризуються з актами терору і саботажем; щойно по кількох місяцях слідчої в'язниці випускають їх на волю без розправи, навіть без вияснення того, за що сиділи. І чи серед тієї сумної дійсності можна робити нам, політичним організаціям, заклик, що не можемо або не вміємо успокоїти чаші молоді, хоч ми переконані про безуспішність таких розлучливих засобів молодечої боротьби? Як довго триватимуть такі відносини, які нині тривають, як довго польський уряд не змінить в основах свого становища до домагань українського народу, так довго не можемо взяти відповідальності за теперішній стан.

В ЧИХ РУКАХ КЛЮЧ СИТУАЦІЇ?

Ми знові свідомі того, що так затроєна атмосфера наших взаємних відносин надовшу мету є шкідлива для українського народу. Говоримо це голосно, але сумніваємося, чи вона може бути корисна і для польського народу, тепер і в будучині. Польський нарід і його уряд, як фактичний господар держави, тримає в руці ключ до розв'язки ситуації, він матиме за собою заслугу або понесе вину. Складати відповідальність на нас вказувало би на брак відваги взяти за себе відповідальність. Теперішній уряд має у відвагу в усіх інших державних справах, хай же він має відвагу взяти також і ту відповідальність на себе так перед історією, як і в наших днях.

ЗА ЗМІНУ ЦЬОГО ПОЛІТИЧНОГО ВІДНОШЕННЯ СУПРОТИ УКРАЇНЦІВ.

Лише після ствердження тих двох фактів, можемо приступити до розгляду заяви п. міністра віроісповідань і народньої освіти. Є це чи не перша заява відповідального державного діяча післятравневих часів, що значно відбігає від дотеперішніх шаблонних заяв, які поза

пустими фразами про симпатію до українського народу, скидали всю вину за теперішні польсько-українські відносини на українську сторону та давали нам в гострій, ледви не приказуючій формі поради, як маємо поводитись, щоб уряд приступив до зміни тих відносин. Пан міністер Єнджевіч вперше стверджує, що теперішні польсько-українські відносини є наслідком давніших, обома сторонами зроблених помилок, що „сьогодні був би може час на поправу тих відносин“ та на закінчення гострої боротьби на мішаних теренах, та що він доручив опрацювати цілий комплекс питань, зв'язаних з українським шкільництвом, щоб могли сіне іра ет студію обдумати, які зміни можна би перевести у тій діяльній. Цю заяву приймаємо до відома і сподіємося, що п. міністер, як шеф уряду, відповідальний за свої слова супроти всіх сторін, має повну силу зреалізувати цілий комплекс справ, зв'язаних з українським шкільництвом. Отже тому, щоб докладно спречизувати наше становище до цієї заяви, я вважав за відповідне ствердити попередні факти. Пан міністер, хоч робить обі сторони відповідальними за зроблені помилки, у своїй заяві всегачи твердить, що „тактика деяких українських партій утруднює полагодження хочби найбільш оправданих українських домагань“. Я вже ствердив, що ключ до розв'язки ситуації під теперішню пору лежить не в наших руках, а в руках польського уряду. І що ніякий уряд під ніякою притокою не може відмовити вимогам народу, якщо ті вимоги оправдані. Можна зрозуміти і легальні засоби боротьби палкої молоді, але ніколи не можна морально одобрювати нелегальної поведінки державних мужів, що стоять на чолі уряду. Друге, значно важніше: є спростом і твердження, що український нарід є вже народом з цілковито викінченими формами свого власного обличчя і що він може задовольнитися лише такими змінами, які потрібні для його національного екзистенції на теперішньому рівні його національного розвитку. Український нарід виріс вже з того, щоб задовольнитися якоюсь одною середньою або високою школою, або якимись нестійкими змінами в народньому шкільництві. Домагаємося зміни цілого політичного відношення супроти нашого народу, усунення тих всіх аномалій, які наш нарід лише констатує та про які я перед хвилиною згадав. Думаємо, що ті ненормальні відно-

сини дійшли до останньої границі, що найвищий час покласти край тій нівеляційній політиці супроти українського народу, коли хтось в цілості не хоче кинути його в обійми розпук і в політиці катастроф шукати розв'язки польсько-українських відносин. Ми певні, що це лежить не лише в інтересі українського народу, але також і в інтересі польського народу.

НОВА КОНСТИТУЦІЯ.

Ще кілька уваг я хотів присвятити справі конституції. Не жаліємо за старою, ані не радіємо новою. Одна робила виключним сувереном польський нарід друга польську державу. І одна і друга минає мовчатию факт, що в межах польської держави живе 6 мільонів українського народу. Однаже нова конституція в порівнянні зі старою *багато гірша для українського народу*. Стара конституція, стоячи на ставовині народоправства, вивільняла сойм і сенат в дуже високі атрибути, зробила з тих інституцій володаря польської держави. В тих інституціях ми могли мати бодай теоретично відповідне нашій чисельності заступництво і боронити наших національних інтересів. В новій конституції, яка вивільняла президента Річипосполитої в атрибути суверена, зійшов сойм і сенат до підрадної ролі, а малим впливом на хід державних справ. До сенату не маємо ні активного ні пасивного права вибору, а колиб навіть якийсь український член в сенаті на підставі номінації президента, то теперішній досвід учить нас, що не був би це український член, котрого можнаб уважати справжнім представником українського народу, а був би це мавеків кожлочасний уряд. Не маємо нічого проти того, щоб польський нарід рішав собі сам конституцію згідно зі своєю волею і своїми інтересами. А проте, коли доля захотіла, щоб ми тепер жили в межах польської держави, мусимо дбати за те, щоб у такому важкому законі, як конституція, були застережені наші національні права. Сойм полагодив її вже — не входило в те, в який спосіб. — але вона ще не скодифікована і сенат мусить її скодифікувати. Коди в сенаті буде дебата над кодифікацією, будемо оголошувати там наші поправки, будемо домагатися надати нашим етнографічним територіям автономний устрій та змінити виборчу систему до сенату. Річю польської більшості в сенаті буде прийняти ті поправки, або їх відкинути. Підкреслюємо тут лише те, що з хвилиною знищення навіть малої існуючої територіальної самоуправи, не маємо ніякого впливу на хід самоуправних справ, не маємо ніякого впливу в уряді, пообавляють нас тепер всякого впливу на хід законодавчих справ, — взагалі 6 мільонів українського населення опиняється поза обсягом цілого державного життя. Повну і виключну вше відповідальність за те беруть панове.

У ПЛОЩИНІ ПРОБЛЕМИ СХІДНОЇ ЄВРОПИ.

Високий сойм! Не знаємо, як довго триватиме ще цей сойм, та не знаємо, чи ті наші голоси

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ПАНЬ

Нововідкритий Магазин
вибагливих жіночих стріп

„LADY“

— власник Акер і Валлах —

Львів, Леґіонів 9

Поручає найновіші моделі

1032 2—5

сукон, плаців і костюмів

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 9. ЛЮТОГО 1934.

ВІЛЬГЕЛЬМ ЛІХТЕНБЕРГ.

2

ЛИЛИК.

КАРНАВАЛОВА ІСТОРІЯ.

(Докінчення.)

Він привільявся дамі у золотом лямованні, освітлий суки доволі і допитливо. Так вона могла виглядати. З обличчя важко було щосьбудь пізнати, а постать була струнка, як у Грети... Та щешто така сама, як в інших жінок на цій сцені. Зате говорила вона леманюю німеччиною з малярськими словами. Зовсім як Розалінда з „Лилика“. Тільки змівеним голосом, нижчим за який терпу від голосу Грети. Порівняння з „Лиликом“ змінило його погляд, що це була його жінка. І він рішив бодай якийсь час поводитись так, якби її не пізнавав.

Уваж її за руку і потягнув за собою: „Добре, що тебе здибув моя мала! Я справді роємочкав сам зі собою, бо стояти так довго без товариства, була річ. Тепер маю вже твоє товариство.“

Маларка всміхнулася шалено:

— Як ти смішно це кажеш? А звідки ти знаєш, що я хочу бути у твоєму товаристві? Я прийшла тут забавитись. А навалірів тут, слава Богу, досить...

Він притиснув її руку так сильно, що вона закричала. І зараз сказав поважнішим тоном, боязливим, ніж мав нині:

— Ти не маєш оглядатись за каналірами, розумієш? Ти маєш бути зі мною так довго, як я цього хочу! Чуєш?

— А як довго ти цього бажав, будь ласка?

— І не питай, бо на такі питання не буду відповісти.

Вона пішла до шампанського нитра і

сіли при столику з окремою лампою. Він казав привести з буфету дві склячки шампанського.

— За чье здоров'я випемо? — спитав він і стежив за її очима під маскою. Вона хвилину задумалась і сказала:

— На здоров'я твоєї поважаної жінки!

Ріхард засміявся:

— Добре! на здоров'я моєї поважаної жінки, хоча вона в дійсності за це не заслуговує.

— Ого! то ти зі своєю жінкою посварився?

— Ще ні? Але варт би, бо вона поводитьсь неможливо!

— Чи вона є тут, на редуті?

— Так, вона тут, але не потребуємо зю журитись.

Тоді дама повклала йому руку на рамя і сказала веселіше:

— Тим краще! Ти мені подобався. І я не хотілаб тебе зустріти.

— Не бієся! — відповів він весело — я лишаюсь уже тобі вірний.

— На редутах не присягають! Тут найсвятіші присяги це кривоприсяги.

— То дай мені якийсь застав на поруку, що не втечеш мені — спочатку вона, наче якась дівчинка.

Ріхард відступив два кроки назад і подумав люті: „Лилик! Зовсім як у Лилику! Бачила що оперетку, але не запам'ятала добре її акції“. І пригадав собі, що там Розалінда причиняла своєму невірному Аденштайнові золотий маленький годинник, як заперуку найближчої зустрічі. Саме тоді його „маларка“ сягнула рукою до його кишені і витягнула з неї годинник із брелочком, привісивши собі його на декількі в тріумфальною міною. З великою радістю в голосі, вже під впливом шампанського сказала:

— Так! тепер маю тебе, бо без годинника не зможеш вернутись до своєї поважаної жінки!

Темпераментна маларочка дотримала слова: не відступала його на крок.

— Чудово — думав собі Ріхард — як вона знаменито грає свою ролу! Ні разу не попадає у вульгарність, ні разу не виявляє свого голосу! Звідки моя холодна зріноважена Грета набрала цього п'єсамовитого темпераменту!

Було далеко по півночі, коли вона сперта на його рамені, втомлена прохала: „Я хотілаб іти до хати!“ Він відітхнув: „Крайня пора! Ти справді явні дуже втомлена! Ти доказувала чудес! Добре, ідемо. Але передтим можеш ще сканувти маску!“

Вона перелякалась і притримала маску рукою:

— Ні! пізніше... зовсім пізніше... Я не хочу, щоб ти мене бачив... аж на кінець... на самому кінці, коли будемо розходитись.

Ріхард пішов до гардеробу. Йі футра не пізнав, не пригадавав собі. Потім витягнув з вулицю.

— Де мешкаєш? — і зловно всміхнувся.

— Доротина вулиця 12 — відповіла.

— Не вигадуй! Тепер можеш уже не прикладатись. Ти мешкаєш на Західній 6!

Вона витягнула свою руку знід його руки — Як ти можеш така казати! Тиж не знаєш, де я мешкаю! Чому на Західній, коли мешкаю на Доротиній.

Він не відповів. Ситуація його втомилла і він хотів уже сидіти з Гретою в анті. Тоді розкрив всю комедію.

Дав знак одаєка шоферові, що минає їх і леманю сказав йому адресу: Західова 6. Маларка сиділа поруч нього, повклала голову на спинку воза і заплінула очі. Анто озвучилось похоло. Нарз побачила з острахом, що їдуть ішими вулицями.

— Куди ідемо?

— До нашої хати на Західову. Сиди тихо, не звертай на себе уваги!

Вона зірвалася із місця і крикнула до шофера: „Шофер, зупинись!“ а до Ріхарда: „Я не

Димісія кабінету Даладієра.

НАРАДИ МІНІСТРІВ.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Нічю прем. Даладіє конферував з президентом республіки в Елізетській палаті. Незалежно від того відомий конференції міністрів внутрішніх справ, справедливості та префекта париської поліції, що тривали до год. 3. над раном.

ВІДОВЗА ПРЕМ. ДАЛЯДІЄРА.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Нічю в год. 24. прем. Даладіє видав відозву, в якій стверджує, що подекотитовані політичні партії хотіли виконати замах на республіканський устрій. Ватаги зброєні в револювери й ножі нападати на поліційних агентів, республіканську гвардію та поліцію. Оборонців ладу атакувала юрба й вони були ранені в тій боротьбі. Лише завдяки холонокровності влади безпеки не прийшло до нової масакри. Уряд свідомий своїх обов'язків буде старатися за всяку ціну вдержати спокій та повернути населенню безпеку й заповнити незалежність республіканському устроєві.

ЗАБОРОНА МАНІФЕСТАЦІЙ.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Префект париської поліції заборонив із 7. ц. м. улаштувати всякі маніфестації в Парижі.

ВБИТИ ТА РАНЕНІ.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Поготівля поліції відзначили щойно в год. 3. над раном. Відомо з комунікатом м-ства внутрішніх справ біляше жертв учорашніх подій: 6 убитих і 300 ранених.

ПОГОТІВЛЯ СКРІПЛЕНЕ.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Префект поліції після конференції з міністрами внутрішніх справ і справедливості зарядив нині скріпити поготівлю поліційних відділів.

ПРЕСА ПРО ЗАВОРУШЕННЯ.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Щоденники широко обговорюють вчорашні кроваві події. Проурядові апевняють про замах на республіку, праві заклинають вину за пролив крові кабінетові Даладіє. Поліція, стверджують часописи, мусіла неюди аживати зброю і шабелю. З 20 разів розбивано маніфестації комуністів, що кричали на честь Совітів. Товпа нищила кіоски, дерева, автобуси, ставила барикади. „Ль Евр“ і „Поплер“ добачують у заворушеннях пробу ввести фашистівський лад в республіці. Редактора „Ансьон Франсес“ арештовано за те, що погрожував у часописних шпальтах урядові лінчом товпи.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Елізетської палати береже поліція. Втора демонстранти пробували увірватися до палати, понизили емблеми й герби на огорожі та порозривали її в різних місцях. Знищено теж будки варті.

ПОБИЛИ РАДНИХ.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Підчас вчорашніх маніфестацій 12 радних Парижа пішло в стяжки і відзнаках свого уряду на чолі 2-тисячної юрби до палати депутатів. Поліція не допустила їх, зашаржувала юрбу й 8 радних побили палками. Всеж чотирьом з них вдалося дістатися до палати, де їх прийняв міні. судівництва Фенансіє а потім прем. Даладіє. В 14 год. відбулося спільне засідання депутатів, сенаторів і радних Парижу, що радмао над ситуацією.

ПОКЛІН УБИТИМ І РАНЕНИМ.

ПАРИЖ, ПАТ. Міні. Фро видав до поліції і війська подяку, в якій виявляє поклін раненим і убитим жертвам обов'язку.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Підчас сутинки на площі Згоди ранено в голову заст. префекта париської поліції Гішара.

ДИМІСІЯ ДАЛЯДІЄРА.

ПАРИЖ, 7. 2. ПАТ. Уряд прем'єра Даладіє подався до димісії. Димісію прийнято. Даладіє заявив представникам преси, що уступає, бо не хоче проливу крові. Вістку про уступлення уряду Даладіє прийняла дуже втішно париська біржа. Скрізь співали Марсельську і вигукували в честь нового уряду. Президент республіки Лобрен запропонував б. президентові Думерові сформувати уряд, але той відмовився. В політичних колах сподіються, що нового прем'єра замінують посполудні.

НЕ РОБІТЬ КРИВДИ СВОІМ ЧЛЕНАМ!

Установа, що не передплачує „Діло“ для своїх членів, робить їм найбільшу кривду, бо позбавляє їх інформації точних, основних і з першого джерела. Тому всі читальні, кооперативи, кружки „Р. Ш.“ й інші народні установи повинні заборонувати „Діло“ для своїх членів.

Обезпечення рільних робітників.

В союмі предложено виладжений радою міністрів проект закону про обезпечення рільних робітників на випадок неадібності до праці або смерті. Обезпеченню підлягають рільні робітники і домова служба, що скінчали 18-ий рік життя і не переступили 60-го, та є заняті наємною працею або знаходяться у службовому відношенні в рільних, лісних, городянчих, годівельних і рільних господарствах, оскільки працюють постійно, сезонно або хвилево довше ніж 20 днів без перерви у одного хлібодавця. Обезпеченева оплата означає на 5 при. підставової плати. з чого 3/5 платить працедавець, а 2/5 робітник.

Інвалідська рента прислугує рільному робітникові, що був обезпечений напромі 200 тижнів. Якщо від початку обезпечення до хвилини повстання інвалідства минула тільки третина того часу, рента виносить 20—25 при. На випадок обезпечення, що тривало менше ніж 200 тижнів, буде прислугувати робітникові тільки поразова відправа. Рільні робітники, що в часи коли закон входить у життя, скінчили 65 літ, не мають з чого жити і за останніх 14 років працювали бодай 4 роки, дістануть теж інвалідську ренту.

Найбільшою подією дня є Чоловік, що був четвергом.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16, П. пов. Тел. 54-46.

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 52441-100

— Перше укр. фризйєрське заведення для Пань і Панів у власній управі Теодора Кутковського, Львів, вул. Бляхарська 11.. філія для Пань Площа Марійська 4. Тел. 106.88. 4—5

— Виклад про українську народню пісню. В Українськй Науковій Інституті в Берліні (університетська саля ч. 101) виголосить проф. Антін Рудницький в п'ятницю, 9. ц. м. в 8 год. веч. виклад у німецькій мові на тему: Українська народня пісня, її обробітка і використання в українській мистецькій музиці. Музикальну ілюстрацію обняла відома співачка Марія Сокіл зі Львова.

— Щедрий дар Музеєві Визвольної Борьби України. П. Я. Макогін передав від Українського Бюра в Лондоні 1000 ам. дол. (2 рата), як даток Бюра до зібраних уже жертв на Український Дім у Празі. Як відомо, Українське Бюро в Лондоні додає до жертв українського громадянства до кожного долара свій долар і признає на це суму до 3.000 дол.

— 3 Українського Лікарського Товариства. В суботу дня 10. ц. м. в год. 19. відбується в домі Товариства відчит д-ра О. Барвінського: Водні хиби при дожилних впорскуваннях.

— Українка. Роман В. Винниченка „Записки Кирпатого Мефістофеля“ виходить у чеській перекладі Божени Голежової під назвою „Zápisky piknošeho Mefista“ як додаток до час. „Národní Listy — Večerník“ та „Národ“. В замітці, в якій попереджалось про друк цього роману (27. XII. 1933 р.), було зазначено, що цей роман „показує чуттєву боротьбу чоловіка, який по роках марного шукання й туги постраченому коханні визволюється зі свого злочинного егоїзму зрозумінням обов'язку до дитини, яку залишив, не турбуючись дальшою її долею. Роман — великих дієвих градацій та щирих поетичних пасажів.“ (У. Т.)

— Свято Крут у Празі. Українське студентство в Празі, організоване в ЦСУС-і, Союзі П'як. Р. Студентів і УАГ, улаштувало 28. січня Свято Крут. У вступним слові Улас Самчук означив Крути як початок державної емоції українського народу й назвав Свято Крут святом молодості, воскресення й піднесення духа. Програма складалася зі співів п. І. Туркевич-Мартинцевої (О. Олеса „Я бачу вас, святі могої...“, Б. Гомзіна: „Самітна“, „Світанок“, які скомпонував Р. Сімович і Шевченкове „Минають дні“ в композиції п. Туркевич-Лісовської та відома „Подайте вістоньку“ Людкевича). П. Р. Сімович виконав Шуманові „У нощі“ й „Казка“ та III. балладу Й. Брамса; О. Чучкевич декламував вірш О. Стефанович „Крути“, а Юр. Косач власну поему „Пісня про Ронсеваль“. Акомпаніювали п. Туркевич-Лісовська і Р. Сімович. Свято закінчилося співом нац. гимнів.

— За лєтючки ОУН. Перед трибуналом призначених суддів у Львові станув Мирон Мицьола, парубок з сокальського повіту, у якого при ревізії найдено лєтючки з закликом до бойкотування польських шкіл. На основі вердикту суддів Мицьола засудили на 2 роки в'язниці. Боронив поє. д-р Ст. Біляк.

— Присуд. Самбірський суд присудив за зневагу державних емблем у Бережаних й Татарках 22-літнього Андрія і 20-літнього Володимира Чепелів на 7 міс. в'язниці.

— Чи наглі суди будуть знесені? На засіданні сенатської бюджетово-скарбової комісії референт Зачек ствердив на основі статистичних даних, що злочинність, яка підлягає наглім судам, значно ослабла. І спитав міністра сповест-

ливості, чи не пора уже скасувати наглі суди в Польщі. Міністер справедливості Михаловський відповів, що на найближчому засіданні ради міністрів поставити відповідне внесення. Рішення в тій справі залежить тільки від ради міністрів.

— Землетрус у Скільщині. В неділю, 4. ц. м. в год. 5.30 досвіта в селах Коростів, Козьова і Оравчик біля Скольного відчували легке підземне потрясення, що тривало кілька хвилин. В Коршмі в Оравчику перевернулася шафа з натопками а в кількох мешканнях перевернулися печі і бреніли шиби. В тім самім часі відчували теж потрясення в Сколім.

— Львівська хроніка. У Львові арештували агента фірми „Польський Килим“, Зільберберга, що в Познанщині продав на 10.000 зол. килимів, а потім за ці гроші бавився по каварнях підшизаючись під прізвище гр. Бонжовського — Яків Гольдман, власник ресторану при вул. Нової Різни, відобрав собі життя астрілом і револьверу.

— Заборона коляди. Як повідомляють часописи, заборонила колядувати церковним брамтам сіл Волчківці, Орелесь і Тулова пов. Салтин в поріздвяному часі. Причини невідомі.

— Розв'язання академічних товариств. На варшавськй університеті розв'язано всі академічні товариства, що не предложили ректорові проекту нових статутів, які відповідають вимогам нового закону. Розв'язано поперх 50 товариств.

— Краєва хроніка. В перемиській тюрмі збукли авантюри в'язнів, які зліквідували щойно поліцію. — Часопис правих російських емігрантів „Молва“, що виходив у Варшаві і в якому працював відомий російський письменник Філософов, перестав виходити. — 3-го ц. м. було в Польщі 401.902 безробітних, тобто 2.372 більше, як мин. тижня. — Біля Вільно пов. Варшава найшли вбиту 25-літню Янковську, яку шофер Халупчак заманив на прогулювання, за містом змислював і вбив 5 кулями, і тоді відібрав собі життя на одній з вулиць Варшави. — Жиди-маларя А. Гутермана, що влаштував виставку з образів, які обиджували католицьку релігію і публичну мораль, варшавська поліція арештувала. — В Городенці повітської 75-літній господар Микола Колатко, програшив маєтковий процес з сусідом. — В Підгірках пов. Калуш згинув при копанні глини В. Добровольський, якого засипала земля. — В Нагаєві пов. Яворів згоріли будинки Василя Фужмеса, якого й арештовано. У Вільшанині того повіту згоріли дві господарські загорода. — Станіславський суд присудив на 16 міс. тюрми дир. кіна „Варшава“ в тому місті, Штарка, що підробляв на білетах печатку магістрату, щоби не платити йому податку. — В Рихтичів пов. Дрогобич пробив 22-літній О. Войтушин сел. Босака, що вмер, залишаючи жінку і двоє дітей. — В Підгірках пов. Калуш копав Варко Добровольський так нещасливо глину, що вона усунулася і вбила його на місці.

— Коломийське староство присудило на 9 міс. в'язниці б. секретаря громади Гайдець, що лімети за релікцію наслав до староства аноніми, обвинувачуючи його службовників у шпільнажі. — Суд у Коломі присудив на 10 міс. тюрми П. Барана і на 6 міс. його приятеля Котерми за важке побиття Мих. Палюха. — Біля Ожеша на Шлеську наїхав поїзд на віз і вбив його 62-літнього власника, Малькера, а поранив важко коня. — В пов. Молодечно арештували селянина з Волині Мик. Вичина, що вже довгий час вдавав лікаря, лікував людей і навіть бавився з положничого спеціаліста. — У Кренчбах в Варшаві, арештували карбового Шаєта, що підозрений у крадіжці, хотів винягти свою шпільність, намовив сел. Недзевковського прийти вночі набрати собі трохи конюшини з двірської стноги а тоді важко його постоїла.

— **Хитрі обманці.** Кирило Пилип і Федь Заверука хотіли заробити гроші на тому, що викрали печатку з канцелярії Волоської церкви, синами нею подання до старостів і влаштували в Нар. Домі забави „Церковного Т-ва“, з яких брали доходи собі. Так обійшлося їм кілька разів, але коли онові постерунковий почав ліквідувати білку, що вибухла на такій забаві, почув багато цікавого і з місця обох „комітетчиків“ та буфет перетаскав до в'язниці. Тепер Федь буде пишати, бо Кирило трохи надто заперушив...

— **З нужди хотів служити у війську.** Окружний суд у Короп. Гуті розглядав справу Альфонса Клешицького, який не міг найти кілька літ ніякої праці дарма, що був здоровий і дужий і врешті підробив свою метрику, щоб вийти до війська: вишкребав у дні 1912 р. двійку, вписав чвірку і так зголосився до військового бюро. Тут не могли найти його прізвища у списках, покликаних до армії, приглянувшись до дати й остаточно Клешицький, що силою хотів омолодити себе на 2 роки, найшовся перед судом. Суд присудив його на місяць тюрми з завішенням на 2 роки.

— **Бідак дістає 18 мільонів доларів.** Такої суми не можна виграти на лотерії. Навіть у байонському банку не можна накрутити інтереса до такої висоти. А треба мати своїх в Америці, що вираючи не забувають за нас. Таке щастя трапилося звичайному бідному рибалці в околиці Штрасбургу, у Ваценав. Влітку 1932 р. приїхав туди з Філадельфії один адвокат і шукав за ріллею Хрістофа Шеффера. Той Шеффер ніхав замолоду до Америки і дійшов до мільонів. У 1885 р. помер і залишив жінку та двоє дітей, що дістали всю його спадщину. Останній його син помер у 1915 р. і не лишив спадкоємців. Його сестра дістала все його майно, але і вмерла 16 листопада 1930 у Філадельфії залишаючи 18 мільонів доларів. З усіх кандидатів до цього майна в Америці ніхто не підходив. Філадельфійський адвокат Керман рішив звертатися сам в Європу шукати правдивих спадкоємців і зайшов Георга Шеффера у Ваценав, з яким вернувся до Америки.

— **Зріст доходів англіїців.** За минулий рік Англія дістала нових 17 мільонерів. Разом є їх в Англії 150. Мільонер в Англії це той, що дістає річно не менше 100.000 фунт. шт. доходу. Усі нові мільонери заявляють, що мають 200.000 фунт. шт. річно. Всі ці мільонери платитимуть річно яких 30 міль. податку. 530 осіб в Англії має річно 50.000 фунт. шт. доходу, приблизно 10.000 осіб мають доходу від 10—50.000. За минулий рік прибуло таких нових 2.400 осіб.

Якщо бажаєте жити життям культурної людини, якщо уважаєте себе членом європейської сім'ї народів, то мусите читати щодня газету. Колиж вам за тяжко платити передплату за „Діло“ самому, то зложіться до спілки зі своїм сусідом. Тільки не відкладайте тої справи на пізніше, але зараз вишліть передплату!

— **Річні вістки.** Югославянський уряд рішив побудувати нову залізницю між побережжямів. Далматія і Югославією; залізниця скоротить шлях між Бігородом і Спалато на 190 км. — У Відні помер католицький письменник і р. Ріхард Крайк у 82 р. життя; він був провідником австрійського католицького літер. руху. — У Литві появились нові поштові марки з портретом президента литовської республіки і марки литовської пошти з летунами Даріюсом Гіренасом. — Цими днями в Альбанії, в околиці Дураццо, відчували мешканці сильні підземні толчки; досі невідомо, чи нема людських жертв; матеріально шкоди не було. — Один із найбільших мільонерів і найстаріший із них 94-літній Джон Рокфелер знову занедужав від простуди. — Американська преса повідомляє про смерть найстаршого мешканця острова Пуерто Ріко (Сан Хуан), що звався Грегоріо Торрес; мав він 114 літ, кільканацять синів і сотні онуків і правнуків; ціле життя працював здоровий і бадьорий. — На залізничній станції Паранатва в Бразилії експлуатувало кільканацять скринь з динамітом, наслідком чого ціла станція залишилася в розвалинах. — Повстанці відділи ген. Сун-Пен-Інга, що займають тепер місто Пінглю в провінції Нінгсія, розбили 4.000 урядового війська.

— **Найвищий ресторан у Парижі збанкрутував.** На Аффлєвій вежі, звідки простягається чудовий вид на найзальші околиці і де людина почувал себе під хмарами, зачинили ресторан. Цей ресторан приймав гостей більш 30 літ і не одна розмова, що змінювала життя двох осіб, проминула там між небом і землею. Цими днями приїхали туди незвичайні гості: судовий пристав і кількох постійних покупців із прилюдної літнотай. Переважали літнотай і пропали всі

7 пляшок шампанського і 2 пляшки лікеру продали за 55 франків. Інші папистки пішли ще дешевше. Тепер хто хоче питатися на Аффлєву, тому мусить сніданок або свій обід брати зі собою.

— **Заява.** На цьому місці заявляю, що в дні 21 листопада 1933 на мого власне бажання перестав бути членом Орг. Комітету У. С. С. у Станиславові. Рівночасно заявляю, що я, покликуючись у моїх статті у 18. числі „Спортових Вістей“ п. п. „У. С. С. і Л. З. О. П. Н.“ на приналежність до Орг. Ком. У. С. С. у Станиславові, не мав на думці підштовхувати під авторитет У. С. С. тільки широкі вискакувати свою власну думку, а що беру на себе повну відповідальність, бо ніколи не звинюватися за чужі плечі. — *Богдан Лискевич* у Станиславові.

— **Ніхто з тих, що теоплять на ревматизм, подагру і нервові болі не повинні сумніватися у можливість свого одужання, бо багато хорих вернуло собі здоров'я при допомозі Тоголю.** По таблички Тоголю не дають прибігнутися сечовому kwasowi. Нешкідливий для серця, шлунка та інших органів. Спробуйте і переконайтеся самі. — Можна дістати у всіх аптеках.

3 кіна.

КІНО „АПОЛЬО“: „ПАПРИКА“.

Бачимо нову кінову артистку, малярку Сіліні. Нагадає у дечому Анні Ондру, але має власний таз, головні справді паприкований темперамент. Голос у неї слабший, зато танцює як вогонь і кокетлива, лаче спокуса. Грає з француськими артистами у дуже добрий пареський фарсі, де непорозуміння падають одно за одним і розпалюються рівномірно, розумно та дотепно. Деякі веселі сцени розбавляють на аудиторії оправданий широкі сміх. Два типи: витрепозого чоловіка і засушеного молодця, що просидів над жабами і мікроскопом, знамениті. Роля льока, що шукає своєї жінки і довгий після 15-літнього розстання, доводить до прекомічних сцен. Сіліні деяких навіть захоплює.

3 судової салі.

ПРИСУД У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОЦЕСІ В ЧОРТКОВІ.

В дні 2.—5. лютого ц. р. відбувся четвертий з черги політичний процес у теперішній катедри судів присяжних. На лаві обвинувачених пасіли: *Володимир Балацко, Степан Оніщук, Мирон Володимир Бачинський і Яків Гніздовський*, усі ученики 8. кл. української гімназії в Чорткові, та *Володимир Дідич*, студ. теології. Акт обвинувачення закидав усім підсудним приналежність до ОУН та переховування і поширення бюлетенів ОУН, „Робуловни Нації“ і листочок ОУН.

Розправа відбулася при величезній зацікавленій громадянства. Навіть в подальших сіл повіту прибуло багато селян і з терпеливістю чотири дні прислухувались розправі так, що тяжко було дістати білети вступу на салю розправ і багато цікавих вичікувало присуду на коридорах суду.

Акт обвинувачення покликуювався на візанавля підсудних на поліції. Зате оборона доклавала, що ті візанавля були вимушені. У висліді розправи прокуратор у своїй промові заявив, що не хоче взагалі тої справи торкатися і візанав підсудних, зложених на поліції, не бере під увагу. Однак востані домагався строкої кари для підсудних.

Лавя присяжних потвердила питання в напрямі арт. 155 § 1. к.к. дотично Володимира Балацка, Степана Оніщука і Володимира Дідича.

На відставі вердикту судів присяжних засудив суд *Володимира Балацка на півтора року в'язниці, Степана Оніщука на півтора року в'язниці та на 80 год. судових коштів а Володимира Дідича на 1 рік в'язниці. Мирона Володимира Бачинського і Якова Гніздовського звільнено від вини і кари.* Розправа закінчилася 6. лютого ц. р. в год. 0.45 ночі.

Трибуналові проводив радн. *Гонсьорвський*, втрутив судді *Шерер і Стожек*. Обвинувачував підпрок. *Валаський*, боронови адвокати: *д-р Степан Шухевич зі Львова, д-р Володимир Електротич і д-р Михайло Рослак з Чорткова.*

Дописи.

Львів.

Свято в роковини бою під Крутами. В неділю 28. сінця ц. р. уладив Кружок „Р. Ш.“ ім. Т. Шевченка Галицької ділянки заходом Жіночої Секції святоше вібрання для вшанування пам'яті героїв, полеглих під Крутами. Свято отворив короткою промовою дир. Домбровський. Святочний реферат-промову, глибоко обдуману, предметову і щиро патриотичну, виголосив б. сотник УГА мгр. Василь Бачинський серед піднесеного настрою присутніх. Свято закінчили бальорними словами голови Кр. „Р. Ш.“ проф. Ластовещанин. Повна зала міщан, студентів, студенток і старої інтелігенції після відпівання національного гімну покинула салю в святочному настрою.

Часник.

Щаслива закутина.

Була така доба підчас війни, коли масти росли страшенно швидко. Все „лізло“ тоді, за все платили люди добрі гроші, купували всякий крам. Доходило до сміховини. Хтось продав нпр. 20.000 диригентських палочок. Хтось купив бочку мовоклів. Всупереч приповідці, що „можна свічка має свій гнотик“, купували навіть вагон свічок без гнотиків і суди у повія Польщі мали потім чимало клопотів. Люди купували навіть предмети, не знаючи, що значить їх лавва. Кажуть, що в рук до рук переходив і аростав на піні вагон діабету, а чорна біржа не знала навіть, що це наукова назва цукриці. Хтось інший, оговідав, заробив байонські суми на гіпосульфаті, хоч це слово складене з гіпсії і біржи не значить нічого. Пікаве, що при такого роду операціях заробляв довгий хвіст посередників. Ті часи, коли люди легко та швидко доходили до майна, пропали безвиглядо, так само, як чорна біржа.

А проте, без огляду на все, всупереч господарській депресії та важкій крізі і нині ще існує така закутина, де легко і швидко можна діти до щастя. І то не завдяки операціям, що лякаються депоного світла і прокуратора, не в черах чорної біржі, але явно, чесно і під опис держави.

Кожний може виграти мільон, сотні та десятки тисяч золотих на Польській Державній Лотерії. Ясно, що той, хто купить лотерійний лос.

КОПИЧИНЕЧЧИНА.

З життя „Лугу“ у Кривенькому. У нас був „Луг“ ще від 1926 р. Та в 1931 р. алада його розважала. Заложили ми попереднього року т-во „Луг“ на зміненні статутах. Перші загальні збори відбулися 23. квітня м. р. На збори зійшлося багато народу і така зараз дуже багато висілося в члени. Але аргітація проти Лугової Організації зробила своє. Приїхали студенти на накарці, почали акцію проти „Луга“. Та якось ми це щасливо перебули і „Луг“ живе. Маємо нині 47 луговників, 42 луговники та 18 несправляючих. Вправа робимо приписані на 1933 і 1934 рр., бо двох наших делегатів скінчило курс. Уладили ми 2 аматорські вистави і 6 виступів. Сходили відбуваються дуже часто. Маємо при „Лузі“ дві дружини копаного м'яча, які розіграли змагання із сусідніми дружинами і ми виходили все переможцями. Літом вправляли ми плавання і біг та скоки. Тепер у зимі сходимося на читання книжок і газет.

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКИМ ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ. — Поручає Ф-на **ЗИГМУНТ ЗАЛЕСЬКИЙ**

65/53

Ботіні ч. 4.

1—150

Спорт.

СОКІЛЬСЬКІ ЛЕШАТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Сокільська лешатарська секція уладжує в неділю 11. II. ц. р. лешатарські змагання для членів сокільських гнізд. Мета і старт у бреховенькій міс. коло санаторії в Голоску.

Траса 8 км. для членів понад 18 літ і для сеніорів, для членів та учасників 4 км.

Збірка змагунів на останній перестійку десетки (Замарстинів) в год. 9.30 рано. Звідси відуть змагунів на старт, який відбувається точно в год. 10.30. Змагання будуть переглядом лешатарської спринтської соколи і кваліфікацією до участі в краєвих змаганнях у Сколім 25. лютого ц. р. Участь всіх лешатарів-соколів обов'язкова.

Всі учасники змагань мусять піддатися лікарському переглядом, який відбувається щодня в год. 7.30 вечором у доміні С-Б.

КРАЄВІ ЛЕШАТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ В СКОКАХ.

В понеділок 12. лютого в год. 14. відбуються краєві змагання в скоках — правдоподібно на малій схіві на Погулявці. Змагання влаштує УССК. Зголошення до змагань слати на адресу: Рибачек Роман, Львів, Реч. 5. Приймають теж зголошення в п'ятницю і суботу в л-міні УССК-у в Академічному Домі від год. 19—20.30. Про докладне місце скоків буде ще оголошення у пресі два дні перед речинням.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ С. Т. „УКРАЇНА“.

Пригадуємо членам Спорт. Т-ва „Україна“, що Загальні Збори Товариства відбуються в неділю 11. II. м. в салі „Української Весіли“ в год. 10-18 передпол.

СПОРТ ЗА КОРДОНОМ.

ВИДЕНЬ. За наму: Вієна — Гакоат 1:0; Австрія — Шаарвайс 5:1; Ф. А. Ц. — Вакер 3:1; Адміра — Фаворітнер А. Ц. 15:0; Галія — Асторія 8:1; В. А. Ц. — Лібєртас 6:3; Спортлюб — Пост 8:2; Ф. Ц. Вн — Дола 3:2.

ПРАГА. Мистецтво: Славія — Тепліцер 5:1; Спорт — Жіленце 1:1; Мезіє Карлін — Вікторія Жіжков 3:3; Богем'єнс — Наход 4:2; Вікторія Пльзень — Кладно 2:1. У мистецтві веде Славія перед Спортю.

РИМ. В Італії мистецтві веде Амброзіана Міла.

но (32 пункти), перед Ювентус (Торіно, 30 п.), Вольфсбург (27), Нейполь (26) і т. д.

ЛОНДОН. Сепарцією дня була друга з черги «пограблені» літа, лондонського Арсеналу 1:2 з Вест-Хемом (Ліверпуль). У мистецтві веде телез. Дербі (36 пункти) перед Арсеналом (34), Гудерсфілдом (33), Тоттенгем (30) і т. д. На останній місці, себто 22-м (або 23-м) місці, знаходиться Шеффільд Юнайтед (16 пунктів).

Нові книжки й живнали.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ч. 2. лютий 1934. Зміст: Іван Брик: «Зоря» відродження (1834—1934). — Число змішаних із кошиком Росії. — Кілько жила ет. Ню Йорку. — Місто западається в море. — Степан Чарнецький: Надаїрський гості на пазничий сцені (3 портр.). — Артим Василенко: Старовинні греки та їх характер. —

Од. Цинкаловський: Ковель (1 обр.). — М. Ваналук: Шучин гніда для пташок (3 обр.). — Артим Рудницький: Фелікс Мендельсон-Бартольд (1 портр.). — Я. М. Вереза: Корова, корова... (1 обр.). — Ігор Лоскний: Ще дещо з побуту української козацької старшини (2 обр.). — Від сильного схвилювання сніжить. — Ю. Кор-люк: Як людина заражується туберкульозом (1 обр.). — Ф. Кокоский: Забезпечення правліку. — Київ — столиця Радянської України. — Андрій Ластовицький: Як перевозять пошту з Європи до Південної Америки повітряними шляхом (2 обр.). — Р. С.: На Новій Землі знайдемо останки зимового табору з XVI ст. — Яр. Пастернак: Між каменем та бронзою (4 обр.). — Хороша будинок. — Іван Крип'якевич: Хто автор літопису Велічка. — Р. С.: На Крети відкопали найстаріший театр світу. — Євген Малли: Як Трегор Мендель (1 портр.). — Помер славний мандаринник (Расмуссен). — Микола Кулишський: Ви-

маркові оселі у Східних Карпатах (4 обр.). — Зоря в-бо в лютому (1 обр.). — Бібліографія. — Пам'яті... місяці лютому. — Нові журнали й книжки. — **ОСВІТА Й ВИХОВАННЯ:** Василь Веринський: Про освітні справи «Прогресу». — М. Данилишин: Товариство «Прогрес» в Аргентині. — **БІБЛІОТЕЧНИЙ ПОРАДНИК** ч. 14. — Історія «Прогресу».

Листування Редакції.

Г-во «Відродження», Львів: Пристаний поштом такою поганою і нечиткою машинною копією, що не можемо його відчитати. З тої причини не містимо. **Вп. Кореспондентів в Чорткові:** Пропущено цензурних причин цілу середину. **Вп. Б. Лискевич, Станіславів:** Статтю «Мовчання у спорті» віддали теж і використали при публікації.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 8. II год. 7:30 веч. «Чоловік, що був четвергом» (Абон. 11).
П'ятниця 9. II. год. 7:30 веч. «Чоловік, що був четвергом» (Абон. 11).

Театр Різноманітностей.

Четвер 8. II. год. 7:30 веч. «Но, по Намето» (Абон. 11).
П'ятниця 9. II. год. 7:30 веч. «Но, по Намето» (Абон. 11).

Кіно.

АДРИЯ: «Карменчіта» та «Сто метрів глибини».
АПОЛЬО: «Паніна».
АТЛАНТИК: «Парада резервістів».
ВАНДА: «Маски д-ра Фуланчу».
КАСІНО: «Буря на світанку».
КОЛІСЕЙ: Фільм «Пісня пісень», реж. «Львів-Стамбул».
КОПЕРНИК: «Катерина Велика» (в С. Бергнер) і колірний додаток.
МАРУСЕНЬКА: «Катерина Велика» (в С. Бергнер) і колірний додаток.
МІРАЖ: «Чому я збрехала».
МУЗА: «1002-а ніч».
ПАЛАС: «Велика книжка Олександра (з Ерліно та Шазакон)».
ПАН: «Мата Гарі» в реж. ПАСАЖ: «Магараджа» (в Борисон Карлович).
РАЙ: «Під твоєю охороною» (в Бродішес, Богдана та Самборський).
ХІМЕРА: «Світ без мужчин».
СТИЛЕВЕ: «Сучасний Робінзон» і реж. зі Стадніківною.
УТІХА: «Кохай мене сьогодні» (Моріс Шеваліє).

АДВОКАТ

Володимир Гасюк

відкрив і веде адвокатську канцелярію

в Жовкві

Ринок ч. 21. (Народний Дім).

1062 1-2

Закордонне радіо.

Четвер, 8. лютого 1934.

Відень (506,5) 12:00, 16:30 Концерт (музика, спів), 18:30 фортепіано, Брно (325,4) 11:30 Два гумористичні подружжі сестри, Прага (370,3) 17:25 Скрипка, 19:40 хоральні пісні, Штрасбург (349,2) 21:30 «Львівський» оп. Ватнера, Гільверзум (1875) 20:45 «Графиня Маріца» оп. Кальмана, Люблина (369,3) 21:05 Нар. мелодії, Кенігсвустергаузен (1346) 21:10 Багатою музика, Лінденберг (355,9) 14:00 Музич. вечір, 16:00 Музика для дітей, Будапешт (349,5) 19:30 Опера, циг. музика, Мільно (368,6) 13:10 Популярна музика, Рим (320,5) 17:00 Вол.-інструм. концерт.

П'ятниця, 9. лютого 1934.

Відень (506,5) 17:10 Хор, 19:35 «Дер Райхсрайх» оп. Землінського, Кошиці (369,5) 17:00 Концерт військ. оркестру, Прага (370,3) 17:05 Квартет Одріцка, Париж (1714) 21:35 «Грізельдіс» ком. опера Масне, Ятльона (531) 21:30, 22:00, Спін, 21:45 Нар. музика, Гайльсберг (291) 16:00 Музика на давніх інструментах, Кенігсвустергаузен (1346) 17:36 Нар. пісеньки, Мінхен (405,4) 12:00 Концерт, Стокгольм (326,1) 17:25 Спін, 19:30 Спін, Будапешт (349,5) 20:00 Оп. музика, Мільно (368,6) 21:00 Спін, Рим (320,5) 13:00 Легка музика, 16:00 Спін, 20:40 Спін, концерт.

Львівське радіо.

Четвер, 8. лютого 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05 Нар. танці в грам. плнт, 12:35 Концерт (музика, спів), Од. Цинкаловський, бас, 15:25 Спін, 15:30 Господарські вістки, 16:40 Концерт сальової музика, 16:40

Відч. «Узакнення в шоденній пролі жінок». 18:55 Пісні в супроводі фортепіано, 17:20 Фортепіано, 17:50 Про концерт джа. філармонії, 18:00 Відч. «Гор. Шлезьк. Гімна», 18:20 Авд. «Концерт у Кошибородах», 19:03 Нова книжка про Мінхенча, 19:15 Вечірка, 19:25 Відч. 19:40 Спінговий конуікат, 19:55 Спортові вістки, 19:55 Сільна реж. 20:00 Вибрані думки, 20:02 Концерт присвячений Карловичеві, 20:17 Концерт, 21:30 Почт.-техн. скринька, 21:45 Зіркі реж. та ескану (грамоф. плнт), 22:30, 23:05 Трансмісії із закордонних станцій.

П'ятниця, 9. лютого 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05, 12:33 Популярний концерт мандоліністів, 15:25 Збіжова біржа, 15:30 Господарські вістки, 15:40 Кінематографічна музика (Шуберт, граф. плнт), 16:40 Серед книжок, 16:55 Солісти (музика, спів), 17:30 Степотографія, 18:00 Переказ про Вітний Дім у Закопаному, 18:20 Нар. музика, 19:00 «Жінка, піонірка культури та коаси», 19:05 Вечірка, 19:25 Фейстон, 19:40 Спортові вістки, 19:43 Спінговий конуікат, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Мтз. балада, 20:15 Спін, концерт, «Найновіший образ фор. літератури», 22:40 Танкова музика, 23:05 Артисти спін та естради.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5:48.
У Варшаві були такі курси: Лондон 27:55, — Париж 34:58, — Берлін 210:10, Ціріх 171:96, Амстердам 356:55, Ньюйорк набель 5:92, Ньюйорк чекі 5:95.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 7. II. масло 2:70, молоко, — 1:9, сметана — 3:80, яєця 3:40—3:60.
Тенденція на масло зростає, на молоко і сметану удержана, на яєця слаба.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

† Поминальне богослуження за душою ба. п. о. Ярослава Лукавського відправляти в неділю для 11 лютого п. р. в год. 11 рано в церкві СС. Василіанок при вул. Зиблівничча, на яке запрошують Своєкві і Знайомих Родичі. 1050
Онишкевичеві Юрієві в Станіславові не вислати часопису, бо він жертвується напад.

ПОВІТОВА КОМУНАЛЬНА КАСА ОЩАДНОСТІ

у Львові, вул. Можнацького 4.

в новім льокалі Будинку Повітового Виділу

ПРИЙМАЄ

Ощадності на вкладкові книжечки і опрощені в річних відношеннях:

6 процент від золотих вкладів

4 процент від доларових вкладів

або на вищих процентах залежно від роду вкладів

ВИДАЄ

Ощадності домові скарбонки безплатно тому, — хто складає першу вкладку у висоті 6 зол.

ОТВІРАЄ

рахунки і видає чеків книжечки.

Повітовий Виділ у Львові, румчає за цілістю і безпеку вкладів всього роду. Вкладають мають характер фонів помісних у правий бізнес (купівельний).

ПОДЯКА.

У нашому горю в приводе передчасної жорстокої смерті нашої ляддорожчої Олі, стали для нас великою потіхою численні вияви пошани і симпатії для Покійної та широго співчуття для нас — родини. — від кола близьких знайомих і ширших кол громадництва.

У першу чергу згадуємо своїм обов'язком подякувати за глибокий серця Високопреподобного ОО. прелатові Купинькому, канонікові Ковальському, совітничкові Семчиновичеві і о. парохів Демчукові, які окрім представлення приналежної парохії Церкви св. Петра і Павла о. Чермеринського, своєю ласкавою участю причинилися до зведення похоронних обрядів. — а Високопреподобному о. канонікові Лопатинському за ласкаву відправу Поминального Богослуження.

Щиро теж дякуємо за теплі слова правдивого співчуття, за гарний вінок на домовину та за ласкаву особисту участь у похоронах Святий Дирекції Т-на зв. об. і Кооперативного Банку „Дністер“ на руки Високоповажаних ПП. директорів Колтушюка, Деникевича, Мудрака і сина д-ра Федана.

Головній Раді Союзу Українських Приватних Службовиків складаємо отриману сердечну подяку за кондольційне письмо та красномовну прамальну промову від Союзу над могилу Покійної.

Переняті до глибокої дякуємо Екзекутивний Радні Службовиків „Дністра“ за величезне широго віддання та пошани для Покійної, за гарний вінок і зворушливу промову над могилою, а зокрема дякуємо Голові Екзекутивних Високоповажаних п. І. Сподієвничеві за глибокі і ширі слова співчуття та заходи для зведення похорону.

Високоповажаним Товаришам Покійної, що величезно домовину та всім, що участю в похоронах віддали Покійній останню честь, — а головню всім Товаришам і Знайомих, що прошали її, заступили домовину запашаними квітами — складаємо наше горяче Спасибі!

Зокрема висказуємо сердечну подяку Величезношановній Редакції „Діла“ за вшанування Покійної поміщенням посмертної згадки з вірно відтутим зображенням її постаті і з глибоким зрозумінням трагізму передчасної її смерті у розквіт віку.

Похоронному Заведенню „Харіс“ дякуємо за зразкове і гарне влаштування похорону.

Анна Дудрикова — мати; Марія Раставецька, Володимира Вічківська, Стефанія і Анна Дудриківні — сестри; Савин Дудрик — брат; Юрій Раставецький — швагер. 1060

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВУГОЛЬ: Калитка, Байки П. Тех. 34-35 1006

ВІЛЛЯ „Роксолана“ в Черчі — 30 кілограмів, 3 склянки, велика ідальня, кухня з придатками, до винайму на сезон 1934 р. Зголошення під „Роксолана“ в адміністративній „Діла“. 1038 1-1

НЕ ДОРОГО ДО ВІНАЙМУ особі та становити більша кімната з меблями, гарн. Виспільського 31, партер. 1058 1-2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Церковні дзвони

доставляють

Ліярні дзвонів

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ в Калущі й Перемишлі НОВИНА!

Розбиті дзвони особливої вартості спожують під гарантією, відзискають попередню красу і силу тону, через те перетворення дзвонів зайве. 1017 7-9

НОВА КНИЖКА!

„Мусоліні — людина й чин“

написав М. Островський

КНИГОЗБІРНЯ ВІСНИКА

1061 ▶ Перша українська книжка про провідника фашизму

Ціна 1 зол. (з пересил. 1:15)

Набувати в книгарнях або Віснику (П. К. О. 500.371)

НАЙЖИВІШИЙ

найактуальніший, безпартійний, незалежний журнал ілюстр. двотижневика

НАЗУСТРІЧ

Прасякий „Український Тиждень“ написав:

„Назустріч“ — новий львівський часопис гідно репрезентує ту нашу величезну пресу, що присвячує свою унію літературі, мистецтву, науці й громадському життю.

„Назустріч“ відразу займає в ряді літературних часописів своє помітне місце.

„Назустріч“ — це зв'язок кожного читача з усім культурним світом.

Передплата: місячна 0:90 зол.; чвертьрічна 2:70 зол.; швірічна 5:30 зол.; річна 10 зол.

Адреса: „Назустріч“, Львів, Ринок ч. 3

Бельські Матеріали

чиство новинні

по зол. 4.—, 5.— і 6.— продає

Bielski Przemysł

Włókienniczy

вул. КАЗИМИРІВСЬКА ч. 4.

1039